

ligt Krav. Jeg haaber, at Ministeren vil forstaa, at han, naar han faar Tid til det, maa til at røre ved Tallet 30 Mill. Kr. og ikke bare kan udskyde.

Derefter sagde den højtærede Minister med Hensyn til Kostforplejningen, at han har bestemt sig til i det kommende Aar hverken at anskaffe Knive eller Gafler, som jo skal bruges i stor Udstrækning. Det vil jeg saamænd gerne tro. Den højtærede Minister vil heller ikke i det kommende Aar anskaffe Klæde til Uniformer til Soldaterne, og herved sparer han adskillige Hundrede Tusinde Kroner. Men jeg tror, at hver eneste Venstremand, der sidder her i Salen, vil give mig Ret i, at det kan han ikke blive ved med. Skal Soldaterne da spise med Fingrene og holde op med at bruge Knive og Gafler? Den højtærede Minister sagde: Jeg vil haabe, at vi kan holde det Niveau i de kommende Aar. Men der kommer til sidst det Tidspunkt, da der ikke er Knive og Gafler, og da Soldaterne maa spise med Fingrene, der kommer en Dag, da man faar Udgift til Anskaffelse deraf. Jeg ved ligeledes, at ude ved Orlogsværftet har den højtærede Minister strøget et meget betydeligt Beløb til Vedligeholdelse af Flaadens Skibe. Det kan man gøre. Det er givet, at naar en Mand har en Ejendom, kan han i et Aar lade være at foretage nogen som helst Reparation. Hvis man har et velforsynet Klædeskab, kan man et Aar lade være at købe Tøj, men det hævner sig i de kommende Aar, og jeg forstaaer ikke, hvorfor der kommer saa villledende Besparelsesforslag, som her er Tale om, der aldeles uomtvisteligt medfører forøgede Udgifter i de kommende Aar. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, hvorfor den højtærede Minister nævnte, at han ikke vil købe Knive og Gafler i Aar, for det viser, at det ikke er et Besparelses-, men et Udskydelsesforslag, her foreligger.

Derefter opholdt den højtærede Minister sig ved den ærlige Finanslov og fortalte om, hvorledes man nu paa Krigsministeriets Budget maatte forrente Kastellet og i det hele taget de Kapitaler, der er anbragt. Det er nu ikke ganske rigtigt, man skal ikke forrente Værdien af de Beholdninger, man har, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er jo Tal, vi slet ikke har regnet med. Vi har aldrig draget denne Forrentning med ind i Sammenligningen mellem tidligere og nu. Jeg forstaaer ikke, hvad Ministeren kan have imod, at vi opfører den for at vise, hvad Militæret virkelig koster, naar vi ikke

bruger den til Sammenligningsgrundlag, og det har vi aldrig gjort. For øvrigt gør jeg opmærksom paa, at det er den højtærede Ministers egne Partifæller i Administrationskommissionen, der har været enige om, at en saadan Forrentning skal tilvejebringes.

Endelig talte den højtærede Minister om, at det skulde være hans Opgave at skaffe ordentlige Opholdsrum til det Mandskab, der tvinges til at lade sig indkalde. Det glæder mig at høre. Jeg maa sige, at da jeg overtog Forsvarsministeriet, var de Opholdsrum, man bød Mandskabet, saadan som Venstreministerierne havde faaet det etableret gennem de senere Aar, under al Kritik, og mine Bestræbelser gik ud paa at forbedre dem. Det glæder mig, at den højtærede Minister ogsaa vil ind paa dette.

Til Slut vil jeg sige, at naar nu den højtærede Minister svinger sig op til mægtige Højder for at fortælle, hvorledes han vil spare, og hvorledes netop det, som her kommer frem, er en Nedskæring af de militære Udgifter, saa behøver man blot ude i Landet at vide, at de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, stod op og uden mindste Betænkelighed gav sin Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, for at man fuldkommen kan have Betegnelsen af, hvad dette Lovforslag indeholder: Det indeholder nogle Udskydelser, men ikke noget som helst i Retning af Nedskæring.

P. Munch: Den højtærede Minister sagde, at jeg for mit Vedkommende havde gentaget de militære Betragtninger, som Ministeren havde hørt 115 Gange. Jeg maa tilstaa, at hvis den højtærede Minister virkelig har faaet det Indtryk, maa jeg næsten tro, at han har siddet og drømt paa et eller andet Tidspunkt af denne Dag, og i disse Drømme er genopstaaet for ham, hvad han ved tidligere Lejligheder har hørt fra min Side om disse Spørgsmaal her i Salen. Jeg er netop aldeles ikke vendt tilbage til de almindelige Argumenter fra vor Side med Hensyn til vort Militærvæsens hele almindelige Stilling, men har udelukkende beskæftiget mig med det foreliggende Lovforslag og de Paastande, der knyttes til dette fra den højtærede Ministers Side. Dernæst kan jeg jo ikke nægte, at det forekom mig, at jeg før havde hørt et og andet af det, den højtærede Minister derefter forklarede os med en overordentlig klingende Røst. Det var mit Indtryk, at det var en hel Samling af det, vi er vant til, alle de sædvanlige Ting om Sammenligning mellem